

Pia Allerslev, gruppeformand for **Venstre** i Københavns Borgerrepræsentation, vil gøre morgensang med **salmer obligatorisk** i kommunens skoler. Men er det ikke en omgåelse af muligheden for at blive fritaget for **kristendomsundervisningen**, spørger Politiken.

»Man kan jo bare lukke ørerne, hvis man synes, det er så hæsligt«

FOTO: MARTIN BUBANDT JENSEN

Af Poul Exner

Politiken: *Hvorfor skal skoleelever tvinges til at synge, at Kristus er verdens frelser?*

Allerslev: »Det er, fordi det er en del af den danske kulturarv. Man siger og læser mange ting i sin skoletid, som er vigtigt for det menneske, man nu er. Og uanset om man er muslim eller kristen – der er også mange kristne, som rent faktisk ikke tror på det, der bliver sunget, kan man sige – er det stadig en væsentlig del af den kulturarv, vi har i Danmark«.

Politiken: *Men hvis det nu strider mod elevernes egen tro?*

Allerslev: »Ja, men ved du hvad, så må de stå og lytte og lære, og så må man lade være med selv at synge med«.

Politiken: *Hvad ville du sige til det, hvis dit eget barn blev tvunget til at messe med på 'Allahu Akbar' ('Allah er stor', red.)?*

Allerslev: »Jamen det tror jeg ikke, mit barn vil blive tvunget til. Mit barn kommer til at gå i den danske folkeskole, og der er der ikke muslimske ritualer. Det her er den danske folkeskole. Der er nogle ting, der er nogle kulturgrundlag, som er væsentlige for folkeskolen. Og der synes jeg og Venstre, at morgensang er en væsentlig del af det«.

Politiken: *Men hvis nu et vestligt barn var havnet i et arabisk land og var tvunget til at messe for Allah, ville du så synes, det var i orden på samme måde, som det du foreslår herhjemme?*

Allerslev: »Men nu er de børn jo ikke havnet, kan man sige. De bor her. De fleste af dem er danske statsborgere. De er en del af det danske samfund. De har valgt at bo i Danmark ...«.

Politiken: *Mange er jo tvunget hertil. Det er ikke, fordi de har valgt frivilligt at flytte til Vesten.*

Allerslev: »Nej, men de fleste af de her børn, som går i de københavnske folkeskoler i dag, er anden- eller tredje generationsindvandrere. Og de har al mulig grund til at være opmærksom på, hvad den danske kultur eller det danske kulturgrundlag måtte være. Men altså igen, hvis man synes, det strider voldsomt imod ens principper, så må man jo stå og lytte og få kendskab til, hvad de her smukke salmer – synes jeg – indeholder«.

Politiken: *Men hvordan hænger den obligatoriske salmesang sammen med muligheden for at blive fritaget for kristendomsundervisningen?*

Allerslev: »Jamen, jeg er stor modstander af, at man overhovedet kan blive fritaget for kristendomsundervisningen. Det, synes jeg ikke, burde være muligt, fordi det ikke er forkyndende, lige såvel som jeg ikke finder, at morgensang, om det så er salmer eller fra højskolesangbogen, er spor forkyndende«.

Politiken: *Er morgensang så undervisning?*

Allerslev: »Jamen, for mig at se er alt, hvad der foregår i skolens rum, undervisning. Det, der foregår i frikvartererne, er også en del af en undervisning. Det er en form for socialisering, og at man finder ud af, hvordan man omgås hinanden. Det, der foregår til morgensang, er en del af undervisningen. Altså, man kan jo ikke bare blive væk«.

Politiken: *Så du vil altså have tvungen salmesang ind ad bagdøren?*

Allerslev: »Nej, jeg vil have tvungen morgensang, hvor der både skal være

plads til salmer, højskolesange og alt muligt andet«.

Politiken: *Og dermed også tvungen salmesang?*

Allerslev: »Ja, og der må man jo stå og lytte med eller brumme eller lade være, hvis man føler, det strider så meget mod ens religiøse principper, at man ikke kan synge med på dem«.

Politiken: *Det handler altså om, at man kan blive fritaget for kristendomsundervisningen, men dermed skal man ikke slippe for at høre nogle salmer. Eleverne skal tvinges til at stifte bekendtskab med salmerne?*

Allerslev: »Jamen altså ... kald det, hvad du vil. Jeg synes jo, at de også burde kunne tvinges til at stifte bekendtskab med det, man lærer i kristendom. Så hvis det er på linje med det, så ja. Så skal de høre nogle danske salmer og nogle danske sange fra højskolesangbogen, fordi det er så vigtigt for det danske samfund, at man har kendskab til også den del af vores samfund«.

Politiken: *Men forslaget omgår muligheden for at blive fritaget for at deltage i kristendomsundervisningen, hvis man ikke vil være med til salmesang?*

Allerslev: »Ja, for hvis man ikke vil være med til salmesang, så må man bare stå og lytte, og så er man ikke med. Så får man muligheden for at se på ordene og høre, hvad der bliver sunget, men så kan man jo bare lukke ørerne, hvis man synes, det er så hæsligt«.

Politiken: *Er det respekt for andre trosretninger?*

Allerslev: »Ja, det synes jeg faktisk, det er. Og når man læser de her salmer igennem, så er mange af dem jo harm-

løse. Det er salmer om smukke blomster, om glæde og om, hvor dejligt livet kan være. Selvfølgelig nævnes der også Gud og Jesus, men det er jo altså ikke, fordi der bliver tordnet ned mod folk, og de får at vide, at de må brænde op i Helvede, hvis de ikke lytter til de her salmer eller synger med«.

Politiken: *Men det er jo trosbekendelse?*

Allerslev: »Det er kulturarv«.

Politiken: *Hvis vi tager en klassiker: »Du Herre Krist, min frelser est, til dig jeg håber ene. Jeg tror på dig, o bliv hos mig. Miskundelig alt med dit ord det rene!«. Det er da trosbekendelse det her. Er det ikke?*

Allerslev: »Det er en smuk salme, og hvis jeg var muslim, ville jeg måske ikke synge med på den. Men jeg ville dog alligevel lytte til den og sige: Fint. Det er så noget af det, der er væsentligt for min sidekammerat med kristen baggrund«.

Politiken: *Så det, du foreslår, er kristendomsundervisning, man ikke kan fritages for?*

Allerslev: »Det er et forslag om, at man i fællesskab møder noget, som er væsentligt i Danmark og det danske samfund«.

Politiken: *Og man kan ikke blive fritaget?*

Allerslev: »Ikke hvis jeg kunne få lov til at bestemme. Jeg synes, det her er en fornuftig måde at gøre det på«.